

Blossy

Nr 4 • augustus - december 2026

Ons eigen magazine vol verhalen over kindontwikkeling

Verschil
maken vanuit
vakmanschap

De Ontdekkers
Doelgericht
ontwikkelen zonder
methodes

Dominique Sluijsmans:
“Toetsen om te onder-
zoeken in plaats van
te oordelen”

Proberen is leren:
vernieuwende aanpakken
in de praktijk

Column Pamela Hemmekam
Duiken in de leerkuil

Remco Prast en Jeanette de Jong

Verschil maken vanuit vakmanschap

Vakmanschap is geen vast gegeven. Het is een werkwoord. Vakmanschap is in veel organisaties onder druk komen te staan. Richtlijnen, systemen en KPI's namen de plaats in van professioneel oordeel. Er werd verteld wat te doen, in plaats van te vertrouwen op de expertise van de mensen zelf. Daarmee raakten we iets essentieels kwijt, ons vakmanschap werd ons stukje bij beetje afgenomen.

Bij Blossy kiezen we bewust een andere beweging. Wij willen vakmanschap teruggeven aan de professional. Aan jou als leerkracht, aan jou als pedagogisch professional. Want jij staat elke dag naast het kind. Jij ziet wat nodig is, voelt wat werkt en maakt keuzes die ertoe doen. Dáár ligt de kwaliteit van opvang en onderwijs. Niet een systeem, maar de mens maakt het verschil voor kinderen.

Dat betekent iets fundamenteels. Bij Blossy werken we vanuit het principe van subsidiariteit: verantwoordelijkheden liggen daar waar ze horen. Dicht bij de praktijk. Jij bent als professional verantwoordelijk voor de inhoud en moet dus ook de ruimte krijgen om zelf beslissingen te nemen over hoe je aan de inhoud vorm wilt te geven. Niet omdat dat lekker klinkt, maar omdat het beter werkt.

De beweging naar de Teamgecentreerde arbeidsorganisatie helpt ons daarbij. TAO sluit aan bij wie wij zijn: een organisatie waarin ontwikkeling, reflectie en context centraal staan. Geen blauwdrukken, maar richting. Geen standaardoplossingen, maar vakmanschap dat zich houdt tot het kind, de groep en de wereld van vandaag.

In deze Blossy belichten we vakmanschap vanuit verschillende perspectieven: in portretten van onze eigen collega's; in de stem van de extern deskundige Dominique Sluijsmans over haar visie op het nieuwe curriculum en de rol van toetsing daarin; in de spotlight van De Ontdekkers en in de experimenten bij Blossy. Mooi om daar ieders nuance in te ontdekken. Vakmanschap ontwikkelen betekent blijven leren, onderzoeken en reflecteren. Het betekent dat je je blijft verhouden tot verandering – van A naar B, steeds opnieuw. Aan de voet van een nieuwe wereld kun je niet stil blijven staan.

Onze hele strategie lezen?
Ga naar www.blosse.nl/visie

Welkom!

Nieuwe collega's
van De Eigen Wijs en
De Hoge Ven/NAVAN!

Inhoud

7 Verschil maken vanuit vakmanschap

6 collega's van Blossse die vertellen over de mooie voorbeelden op onze locaties.

14 Kidsexpeditie

Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen.

16 Blossse in getallen

17 Column Verdraaid, wat is nu eigenlijk de bedoeling?

18 Interview Dominique Sluijsmans Nieuwe kerndoelen = kansen voor collectief vakmanschap

24 Ouderexpeditie

Ouders denken mee over de toekomst van kindontwikkeling bij Blossse.

26

26 Met frisse blik op safari

Inspiratie vind je om de hoek

32 Voor ons vak

33 Column Duiken in de leerkuil

34 Spiegel zonder filter

Vragen die schuren en confronteren—
daar begint écht vakmanschap.

38 Bij De Ontdekkers ‘worden ze iets’ in ieder thema

44 Bloscast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek over
onderwerpen die raken aan onze missie of de actualiteit.

45 Column Wie bepaalt wat wij onderwijzen?

Blos
cast

44

46 **Proberen is leren**
Drie vernieuwende aanpakken
in de praktijk

50 **Durf te stralen in
je vakmanschap**

54 **Kalender 2026
Inspiratie en gemeen-
schapszin bij Blosse**

55 **Schuurpapier**

56 **Beslisboom**

57 **Rondvraag
Vraag het de Blosseraad**

58 **Tot slot: RvT
Toezichthouden op
vakmanschap, kan dat wel?**

Verschil maken vanuit vakmanschap

Blosse moedigt experimenteren, proberen en leren aan. Echte verandering komt voort uit dóen. Daarom stimuleren we onze professionals om continu te vernieuwen en te groeien in het vak. Dit bevordert een cultuur van voortdurende verbetering en aanpassing aan nieuwe omstandigheden. Wij werken vanuit vertrouwen waardoor onze medewerkers de regie kunnen nemen en houden over hun vakmanschap.

En wat betekent vakmanschap voor jou?
We vroegen het aan collega's door de hele organisatie heen. Op de volgende pagina's lees je hun verhalen.

Als kinderen zich veilig voelen, kunnen ze stappen zetten

“Peuters zijn nog hartstikke jong, maar het zijn wel al unieke mensjes met eigen interesses en gevoelens”, vertelt Anouk Pannekoek, werkzaam op de peutergroep bij kindcentrum Willibrord. “Het is belangrijk dat wij ze allemaal zien en verder helpen in hun ontdekkingstocht.”

“Met de kinderen van drie jaar speel ik soms Kroko Loko, een spelletje dat gemaakt is voor kleuters. In het spel mag je af en toe een kaartje afpakken van iemand anders. Is dat dan ‘pikken’, of zijn dit de regels van het spel? De kinderen die dat begrijpen, zijn toe aan meer uitdaging.”

“Vakmanschap voor een pedagogisch professional bestaat voor mij uit twee dingen: zien waar kinderen aan toe zijn in hun ontwikkeling en laten merken dat je er altijd voor ze bent. Want alleen als kinderen zich veilig voelen, kunnen zij stappen zetten. Dat merk je aan verschillende dingen: als een kind bij je durft te huilen en getroost wil worden, maar ook als een kind boevenstreken uithaalt, want dan voelt het zich comfortabel om de grens op te zoeken.”

Anouk Pannekoek
Pedagogisch professional - Willibrord

A portrait of Marja Pankras, a woman with long grey hair, smiling and wearing a red top. The background is a blurred outdoor setting with other people. A green curved graphic element is on the left side of the page.

Ook kleuters waarvan je het niet verwacht kruipen ineens uit hun schulp

“Plezier staat bovenaan bij mij in de groep”, vertelt Marja Pankras, die inmiddels al 37 jaar in het onderwijs werkt. Momenteel staat ze voor twee kleutergroepen op De Balein. “Het jonge kind heeft altijd al mijn voorliefde gehad omdat ze zo puur en enthousiast zijn.”

“Met de kinderen besteed ik veel aandacht aan expressieve vakken zoals drama en dans. Bij bijna ieder boekje of thema spelen we toneelstukjes. Zodra ik voorlees, ontstaat er eigenlijk direct een rolverdeling. Ook kinderen waarvan je het niet verwacht, kruipen dan ineens uit hun schulp. Een vaste ‘gast’ in mijn lokaal is handpop ‘Raai de Kraai’.

Die laat ik vaak verhalen vertellen en hij helpt bij de lessen in taalontwikkeling, sociaal-emotionele ontwikkeling en rekenontwikkeling.”

“Het is schitterend om kleuters te begeleiden in hun zoektocht naar wat zij leuk vinden en waar ze op die leeftijd al goed in zijn. Kleuters hun eigenwaarde laten voelen is een belangrijk onderdeel van mijn vakmanschap: ieder kind is bijzonder en ik help ze graag om dat in te zien over zichzelf.”

Marja Pankras
Leerkracht - De Balein

A portrait of Jarey van Velzen, a man with curly brown hair and a goatee, smiling. He is wearing a dark blue hoodie. The background is a blurred outdoor setting with green grass and a blue sky. A green curved graphic element is on the left side of the page.

Voor mij is vakmanschap kinderen uitdagen en helpen grenzen te verleggen

“Als vakleerkracht bewegingsonderwijs zoek ik een balans tussen wat veel kinderen het leukst vinden qua sport en de leerdoelen op het gebied van motoriek, sportiviteit en sociaal-emotionele vaardigheden zoals teamwork”, trapt Jarey van Velzen af, werkzaam op De Bonte Mol en Reflector.

“In mijn gymlessen zorg ik voor structuur. Ik denk dat kinderen daar nu juist behoefte aan hebben. Het geeft houvast, maakt verwachtingen van mij naar hen en andersom duidelijk en het zorgt voor een veilige en prettige sfeer. Dan kan ik mij richten op wat het vak zo bijzonder maakt: kinderen zien

groeien en oprecht met ze in gesprek gaan.”
“Een van de mooiste dingen vind ik de ontwikkeling van het zelfvertrouwen. Vorig schooljaar durfde een kind in groep 7 geen koprol te maken. De tranen stonden al bijna in zijn ogen als ik de gymles uitlegde. Omdat hij mij vertrouwde en ik hulp op maat gaf, is het hem uiteindelijk gelukt. Hij glunderde van oor tot oor. Dat is voor mij vakmanschap: kinderen uitdagen en helpen grenzen te verleggen.”

Jarey van Velzen
Vakleerkracht bewegingsonderwijs
– De Bonte Mol en Reflector

Met een pleister van meester Will loop je weer als een kievit

“Conciërge worden op de Familieschool en kindcentrum Lourdes is het mooiste dat mij is overkomen”, vertelt de 66-jarige Will Hofland. Voorheen werkte hij in de logistiek, maar in een kindcentrum bleek hij veel beter op zijn plek.

“Als conciërge ben je de spil van het kindcentrum. Kleuters komen een high five halen, de oudere kinderen willen gezellig kletsen. Als kinderen even niet lekker gaan in de klas, komen ze naar mij toe. Dan geef ik ze een praktisch taakje en ondertussen praten we over wat er speelt. Die veilige haven ben ik graag voor ze. Elke schooldag troost ik ook

meerdere kinderen die zich bezeerd hebben. Met een pleister van meester Will loop je weer als een kievit, grap ik altijd.”

“Klusjes doen is natuurlijk de kerntaak van een conciërge. Als ik het zelf kan, pak ik het op. Zo niet, dan schakel ik de servicedienst in. Voor mij is vakmanschap de combinatie tussen handig zijn en elke dag paraat staan met een luisterend oor. Hopelijk mag ik na mijn pensioen nog even blijven.”

Will Hofland
Conciërge - Familieschool en Lourdes

A portrait of a young woman with long, wavy brown hair, smiling warmly at the camera. She is wearing a black leather jacket over a pink and yellow striped shirt. The background is a blurred outdoor setting with greenery and a building.

Wanneer stagiairs twijfelen aan hun kunnen, help ik ze in zichzelf te geloven

“Sinds anderhalf jaar werk ik als werkopleider bij De Vaart”, vertelt Emmy van den Berg-Montijn, die daarnaast ook nog drie dagen voor de klas staat, de rekencoördinator van het kindcentrum is én een auditorentaining volgt.

“Vakmanschap is voor mij: altijd blijven leren. In deze nieuwe functie als werkopleider krijg ik ook dagelijks nieuwe inzichten over waar de behoeften liggen. Laatst sprak ik een stagiaire die nu in de bovenbouw stage loopt, maar daarvoor bij de onderbouw zat. Ze miste de knuffels en het speelse van de jongste kinderen.

Goed dat ze dit uitsprak, want nu kon ik haar geruststellen. We hebben allemaal onze voorliefdes qua groepen en er is altijd ruimte om daarin keuzes te maken.”

“Het is heel waardevol om - met een berg kennis en ervaring op zak - stagiairs te begeleiden. Zij hebben soms een luisterend oor en wat aanmoediging nodig om voor de klas te staan. Wanneer stagiairs twijfelen aan hun kunnen, help ik ze in zichzelf te geloven.”

Emmy van den Berg-Montijn
Leerkracht en werkplekopleider - De Vaart

A portrait of a young woman with long, wavy brown hair, smiling at the camera. She is wearing a blue denim shirt and hoop earrings. The background is a blurred outdoor setting with greenery and a building. A green curved graphic element is on the left side of the page.

Als het kwartje valt, is dat keer op keer een geluksmomentje

“Vroeger speelde ik al schooltje, maar mijn poppen reageerden natuurlijk niet. De kinderen nu wel. En ik vind het allemaal nog veel leuker dan ik toen al dacht”, vertelt Anne Vermeulen, stagiaire bij groep 5 op de Pater Jan Smit.

“Mijn passie ligt in het leesonderwijs. Toen ik bij de kleuters stageliep, had ik een Kikkerknuffel meegenomen. Die gebruikte ik als handpop en hij las het verhaal over zichzelf voor aan de groep. Na afloop mocht Kikker slapen in mijn rugtas. ‘WELTERUSTEN KIKKER!’, riepen 35 kleuters in koor. Ze gingen er helemaal in op, dat vind ik magisch.”

“Voor mij is vakmanschap een band opbouwen met ieder kind in je groep, ook als dat niet vanzelf gaat. Dat zie ik als een ontwikkelpunt en een uitdaging voor mezelf: hoe vind ik iets dat tóch voor een connectie zorgt?

Het allermooiste van het onderwijs is voor mij de ontwikkeling tijdens een schooljaar. Als het kwartje valt nadat een kind door een leerkuil is gegaan, is dat keer op keer een geluksmomentje.”

Anne Vermeulen
Stagiaire - Pater Jan Smit

Kidsexpeditie

Vier keer per jaar komen twee à drie kinderen per locatie naar het servicebureau om samen na te denken over hun ideale ontwikkelomgeving.

Kinderen kunnen heel precies aangeven wat zij nodig hebben om tot brede ontwikkeling te komen. We hebben hiernaar te luisteren en dat doen we ook.

In april vroegen we de kinderen wat volgens hen een goede juf of meester maakt. We kregen heldere en eerlijke antwoorden.

De inzichten van de kinderen geven ons waardevolle handvatten om samen te blijven bouwen aan kindcentra waarin kinderen met plezier ontwikkelen, leren en groeien.

A photograph of two children, a boy and a girl, holding up a large green circle. The boy is on the left, wearing a light green t-shirt. The girl is on the right, wearing a green cardigan with a white sheep pattern. They are both smiling and looking at the camera. The green circle they are holding has white text on it.

“Je kunt niet
altijd gezellig
blijven doen, want
dan gebeurt
er niks.”

Don en Lara
De Zevensprong

A young boy with dark hair wearing a blue hoodie and a young woman with short blonde hair wearing a blue and white striped shirt are holding a large green circle. The background is light purple with a thick green wavy line.

“Een goede
juf of meester is
grappig, maar soms
ook streng, zodat
je goed kunt
werken.”

Aiven en Evi
De Zonnewijzer

A young boy with brown hair wearing a black and red Adidas hoodie is holding a large green circle. The background is light purple with a thick green wavy line.

“Fijn is als je
samen grapjes
kunt maken en als
goed wordt uit-
gelegd waarom
iets is.”

James
Pater Jan Smit

Bij Blossse

doen we dagelijks ons best voor

11.000
kinderen

zijn er ruim

1.300
professionals

verbonden aan Blossse

In 2025

hebben we een **top 3** gekozen trainingen in KlasMastr:

- 1** Traumasensitief werken met jonge kinderen
- 2** Loose Parts Play
- 3** Themagericht werken in de BSO

is Blossse actief in

2 partner-
schappen

De Noord-Hollandse Samenschooling (NHS) en Samen Opleiden Noord-Holland (SONH). De partnerschappen maken deel uit van de onderwijsregio 'Noorderwijs'

hebben

8 kweekvijverkandidaten de fase 'start-bekwaam' succesvol afgerond en hebben

3 kandidaten de fase 'vakbekwaam' afgerond. Daarmee zijn zij gediplomeerd schoolleider

begeleiden we elk half jaar zo'n

100 stagiaires naar het vak van leerkracht en

48 stagiaires naar het vak van pedagogisch professional, waarvan 19 in een BBL-traject

zijn

26 van de **28**
locaties

een kindcentrum met aanbod opvang en onderwijs onder Blossse

zijn

13 scholen

een opleidingsschool

bieden we

8 medewerkers in dienst

en

1 medewerker via detachering

een **passende werkplek** met extra ondersteuning via de Participatiewet

zijn

9 collega's gestart met de interne **opleiding manager kinderopvang**

waarvan er reeds

5 een management-positie bekleden

is er

€ 1,2 miljoen

besteed aan opleidings-budget Blossse breed

Column

Verdraaid, wat is nu eigenlijk de bedoeling?

Je weet je vast wel momenten te herinneren waarin het voor jou glashelder was waarom je met kinderen bent gaan werken. De groei, de verwondering, het inzicht, allemaal momenten waar het jou als professional om gaat. Dat wat je energie geeft en wat je in een flow brengt. Jouw leefwereld is die met de kinderen.

Denk eens terug aan vandaag, de leefwereld van vandaag, waar werd je echt gelukkig van? Dat was ongetwijfeld een kind en niet dat formulier of die analyse die je in moest vullen. Soms zijn we de bedoeling van ons vak een beetje kwijt. We zijn het kwijtgeraakt aan de systeemwereld die om opvang en onderwijs heen gebouwd is. Deze is gestuurd vanuit angst en niet vanuit vertrouwen. Vertrouwen zit in de bedoeling, dat wat jij met de kinderen wilt bereiken, groei en ontwikkeling.

In de loop van de jaren zijn er protocollen, formulieren en andere verantwoordings- instrumenten opgetuigd vanuit negatieve ervaringen. Een kind met een allergische reactie, een schooladvies dat anders had gekund, enz. Allemaal terecht en vanuit de juiste intentie opgestart. En als we denken vanuit de systeemwereld

in plaats van vanuit de bedoeling, kunnen ze ervoor zorgen dat we de bedoeling uit het oog verliezen. Wouter Hart schreef hier een boek over 'Verdraaide organisaties, terug naar bedoeling.' Hij zet hierin helder uiteen dat we, wanneer we vanuit de systeemwereld werken, de bedoeling en dus onze flow en ons werk-geluk kwijt dreigen te raken. Wanneer je dit omdraait en vanuit de bedoeling zoekt naar systemen die je helpen bij het werken aan de bedoeling, dan ondersteunen ze je juist, daar waar ze je eerder hinderden. Het gaat dus om de denkrichting die je aanneemt; van binnen naar buiten!

Dus morgen, als je weer begint, stel jezelf één simpele, maar wezenlijke vraag: Werk ik van binnenuit? Daar begint jouw vakmanschap.

Marianne Betjes
Directeur
De Nieuwe Draai

Nieuwe kerndoelen

= kansen
voor

collectief vakmanschap

Nieuwe kerndoelen vragen om een andere blik op leren, toetsen en talent. Dominique Sluijsmans laat zien waarom.

Onderwijs dat kinderen naar een niveau brengt dat recht doet aan hun kwaliteiten kan echt anders. De geactualiseerde kerndoelen bieden precies die kans. “Het geeft kindcentra de gelegenheid om opnieuw na te denken over welke kennis, denkvaardigheden en manieren van werken zij bij kinderen willen ontwikkelen, en hoe dit zichtbaar terugkomt in het curriculum - het leerplan - van peuter tot puber”, stelt Dominique Sluijsmans, gepromoveerd onderwijsdeskundige gespecialiseerd in onderwijsontwerp en toetsing.

Van niveaus naar gelijkwaardigheid

“Mijn hoop is dat de geactualiseerde kerndoelen scholen helpen om anders naar ontwikkeling en talent te kijken”, vertelt Dominique. “De kracht van de nieuwe kerndoelen zit niet alleen in wat kinderen moeten kennen, maar vooral in de kans om curricula te ontwerpen rondom rijke taken; taken waarin kinderen leren onderzoeken, ontwerpen, creëren, samenwerken en reflecteren.”

“Dat vraagt een andere bril: niet kijken naar wat kinderen niet kunnen, maar informatie gebruiken om te achterhalen hoe zij denken en werken. Want een gezonde samenleving heeft mensen nodig die

creatief ontwerpen, praktisch handelen, kritisch onderzoeken, zorgzaam samenwerken en nieuwe oplossingen bedenken. Geen van die kwaliteiten is meer of minder waard.

Toch praten we in het onderwijs nog steeds in termen van ‘hoog’ en ‘laag’, woorden die simpelweg niet passen bij de breedte van wat kinderen kunnen en zijn.”

“Dat heeft ook gevolgen voor hoe we toetsen en hoe we over kinderen praten”, vervolgt Dominique. “Sommige kinderen laten hun kracht zien in analyseren, anderen in maken, onderzoeken, creëren of organiseren. Juist daarin liggen kansen voor kindcentra: ➤

niet om kinderen te classificeren, maar om hen te helpen ontdekken waar hun talenten, motivatie en plezier liggen. Toetsing zou die ontwikkeling zichtbaar moeten maken in plaats van vroegtijdig kinderen in een hokje stoppen. Vooral ook omdat we eigenlijk niet precies weten over welke hokjes we het dan hebben en die indeling dan maar door de toetsscore te laten bepalen.”

Toetsen om te onderzoeken in plaats van oordelen

Bij het onderwerp toetsing ziet Dominique een terugkerend sentiment. “Als ik kinderen daar vragen over stel, brengen zij toetsen vaak in verband met stress, paniek en kennis in je hoofd stampen. Uit die reacties kunnen we aflezen dat wij kinderen opvoeden met het idee dat toetsing iets is waar je bang voor moet zijn. We vergelijken (soms bewust, soms onbewust) resultaten met die van andere kinderen en geven toetsresultaten veel betekenis in het leerproces. Daar heb ik grote vraagtekens bij.”

“Onderdeel van mijn werk is de uitdaging om toetsing weer een positieve associatie te geven: het is een natuurlijk onderdeel van leren. In feite is een toets een onderzoek, gebaseerd op de hypothese dat kinderen de lesstof onder de knie hebben. Met een toets verzamelen

we informatie om te concluderen in hoeverre die hypothese klopt.”

“Als je er zo naar kijkt, zegt een toets niet zozeer iets over de kinderen, maar meer over hoe de leerkracht te werk gaat”, stelt Dominique. “Wat wil je dat de kinderen in jouw groep weten en begrijpen en hoe breng je dat over op een manier die blijft hangen? Een toets moet kinderen niet onnodig in de ‘presteerzone’ duwen; het mag een onderzoek zijn naar welke kinderen extra hulp nodig hebben. Klopt de aanname die je over het leerproces van de kinderen had? Dát is de vraag die een toets beantwoordt.”

“Als de druk die op toetsing ligt verdwijnt, kunnen kinderen het weer als iets veilig ervaren. Want toetsing zonder angst is pas echt betrouwbare informatie, voor kind en leerkracht. En als een toets andere informatie laat zien dan je had verwacht of gehoopt, kun je kritisch kijken naar het leerplan, je lessen en tijdig aanpassingen doen in je didactisch handelen.”

“In het geval van de doorstroomtoets moeten we ons afvragen of de conclusies over individuele kinderen die we trekken uit die resultaten de juiste zijn”, voegt Dominique toe. “Maar als we

Over Dominique Sluismans

Dominique is hoogleraar Leren, beoordelen en technologische innovaties aan de Hogeschool Rotterdam en een veelgevraagd spreker en adviseur op het gebied van onderwijsontwikkeling en toetsing. Ze zet zich al jaren in voor kansrijk onderwijs, professionele ontwikkeling en formatief handelen. Dominique begeleidt scholen en organisaties bij curriculumontwikkeling, kwaliteitsvraagstukken en het versterken van collectief vakmanschap binnen teams.

ermee stoppen, moet daar een andere, zorgvuldige visie op toetsing voor in de plaats komen, die bijdraagt aan de ontwikkeling van kinderen en onderzoekt welke vervolgstappen bij ze passen. De huidige doorstroomtoets waardeert vooral taalvaardigheid, rekenvaardigheid en een specifieke vorm van analytisch denken. Maar kinderen beschikken over veel meer manieren om talent en begrip zichtbaar te maken. De vraag is dus niet alleen wat

we meten, maar ook welke vormen van denken en kunnen we als samenleving belangrijk vinden.”

Doorgaande lijn van peuter naar puber

In de opvang wordt al een belangrijke basis gelegd voor nieuwsgierigheid, taal, onderzoeken, samen spelen en probleemoplossend denken. “Dat begint niet met oefenen voor school, maar met rijke interacties, spel, verhalen en verwondering. Rijke interactie is bijvoorbeeld een pedagogisch professional die bij het voorlezen niet alleen het verhaal vertelt, maar ook vraagt: ‘Wat zou jij doen als jij dat kind was?’ en dan echt luistert naar het antwoord”, vertelt Dominique. “Hoe stimuleer je taalontwikkeling?

Welke boeken en rijke teksten gebruik je in de groep? Het belangrijkste is dat kinderen nieuwsgierig worden naar taal en enthousiast worden over sociale interacties. Veel voorlezen, rollenspellen doen, onderzoekende vragen stellen en op pad gaan dragen daar allemaal aan bij.”

Samen vakmanschap omarmen

Hand in hand met de actualisatie van de kerndoelen, komt nadenken over vakmanschap, zowel individueel als van het hele team samen. “Wat mij betreft (maar daar mag iedereen anders over denken) gaat vakmanschap in opvang en onderwijs over drie dingen”, legt Dominique uit. “Ten eerste: werken met kinderen - de meest kwetsbaren van onze samenleving

- vraagt om een moreel kompas en integriteit. Het is belangrijk om je bewust te zijn van de omgeving waarin je werkt en dat dit ethisch gedrag met zich meebrengt. Als kind heb je recht op professionals die zich kunnen verplaatsen in jouw schoenen en altijd het allerbeste met je voor hebben.” “Het tweede essentiële onderdeel van vakmanschap vind ik een stevige kennisbasis. We noemen vakmensen zo omdat ze weten waar ze het over hebben. Net als bij de kinderen houdt jouw eigen leren ook nooit op, dus mijn advies is om jezelf te blijven ontwikkelen. Nieuwe kennis hoeft trouwens niet per se uit een cursus te komen: vraag actief naar (veilige) feedback van anderen over hoe je dingen anders kunt aanpakken.” ➤

“Het belangrijkste is dat kinderen nieuwsgierig worden naar taal en enthousiast worden over sociale interacties.”

“De nieuwe kern- doelen zijn een concreet handvat voor kindcentra om te onderzoeken hoe die zich ver- houden tot het huidige leerplan.”

“Het derde aspect van vakmanschap zit ‘m in je onderzoekende vermogen. Ben je in staat om je eigen praktijk te bevragen, bronnen te zoeken en onderzoek te doen? Dit kun je als team ook collectief doen: gebruik studiedagen bijvoorbeeld om samen werk van kinderen te bekijken, lessen te analyseren of te bespreken welke denkvaardigheden in taken zichtbaar worden. Vaak gaan kindcentra hier pas mee aan de slag als de inspectie langskomt, maar dan ben je eigenlijk aan het ‘stampen voor de toets’ en dus reactief aan het werk.”

Vragen die teams samen kunnen beantwoorden, zijn bijvoorbeeld: Hoe komt vakmanschap bij ons tot uiting? Hoe maken we elkaar beter? Zijn we een collectief of een groep individuen (en zijn we eigenlijk afzonderlijk aan het worstelen)? Hoe kunnen we elkaar helpen en (nog) beter worden in

wat we doen als team? Met elkaar meelopen en observaties delen is een goede manier om hiermee aan de slag te gaan, aldus Dominique: “Ga bij elkaar in de groep kijken tijdens een les, of initieer een bezoek bij een ander kindcentrum dat je inspirerend vindt.”

Pak zelf de regie

Terug naar de geactualiseerde kerndoelen. “Niet te verwarren met het curriculum”, benadrukt Dominique: “Dat is één van de grote misvattingen. De nieuwe kerndoelen zijn een concreet handvat voor kindcentra om te onderzoeken hoe die zich verhouden tot het huidige leerplan.”

“Vragen die je met elkaar kunt stellen, zijn: In hoeverre komen de kerndoelen en ons leerplan met elkaar overeen? Waar zien we een kloof tussen wat we nu organiseren en wat de vernieuwde kerndoelen van ons vragen? Accepteren we dat een methode bepaalt hoe we leren, of pakken we zelf de regie over ons leerplan? Waar liggen kansen voor verbetering in onze opvang en in ons onderwijs? Hoe blijven we nieuwsgierig naar kinderen en hun manieren van leren en hoe voorkomen we aannames? Onderschat daarin ook niet de kracht van de tiny gains. Wat kun je morgen in je lessen of toetsing al anders doen? Een voorbeeld is om stil te staan bij of een eerste aanname over een

kind wel klopt en jezelf de tijd te gunnen die aanname te onderzoeken.”

Volgens Dominique werkt de angst voor tegenvallende toetsresultaten hierin vaak verlamvend voor kindcentra. “Over het algemeen laten we toetsresultaten ‘vertellen’ wat de kwaliteit van het onderwijs op een kindcentrum is, terwijl dat slechts één van de databronnen is. Dit houdt kindcentra tegen in het pakken van de regie, omdat ze geen slechte beoordeling willen van de inspectie. Maar soms is een onvoldoende niet erg en kan het zelfs nodig zijn om beweging te creëren en de kwaliteit van onderwijs op de lange termijn te verbeteren. Bij scholen die zelf de regie durven te pakken en dus bezig zijn met belangrijkere dingen dan alleen de toetsresultaten, volgt de rest eigenlijk vanzelf: vanuit de visie waar je als team samen invulling aan geeft en de schouders onder zet. Dat is collectief vakmanschap. Als teams samen regie voeren over hun curriculum en blijven onderzoeken wat goed onderwijs vraagt, ontstaat er iets krachtigs: collectief vakmanschap dat kinderen helpt ontdekken hoe zij op hun eigen manier kunnen bijdragen aan de wereld.” ●

“

“Als kind heb je recht op professionals die zich kunnen verplaatsen in jouw schoenen en altijd het allerbeste met je voor hebben.”

Ouderexpeditie

Wat hebben kinderen vandaag nodig van de volwassenen om hen heen? Die vraag stond centraal tijdens een kampvuorgesprek waar we met ouders in gesprek gingen in een ontspannen setting. Het werd een avond vol herkenning, scherpe observaties en hoopvolle ideeën over opvoeden, opgroeien en samen verantwoordelijkheid dragen. Over de kracht van een gemeenschap die kinderen helpt stevig in de wereld te staan.

De avond eindigde niet met antwoorden op alles, maar wel met een gezamenlijke beweging die na de zomer verder vorm krijgt in het vervolg van de Ouderexpeditie.

“

Een sterke gemeenschap begint met open deuren, echte ontmoeting en een evenwaardig gesprek.”

“

“Kinderen grootbrengen doen we niet alleen: professionals, ouders en omgeving maken samen het verschil.”

“

“We hebben elkaar nodig om kinderen te geven wat deze tijd van hen vraagt.”

GROEIEN
EN
BLOEIEN

Met frisse blik op safari

Wat doe je als je nieuwsgierig bent naar andere kindcentra?
Heel simpel: je gaat er op visite tijdens een studiedag.

In april gingen collega's van Reflector en De Komeet op 'safari' naar drie kindcentra binnen Blossy: Pater Jan Smit, De Nieuwe Draai en Campus Columbus.

Pater Jan Smit 'geoliede unit-machine' en een 'paradijsje'

De eerste stop: Pater Jan Smit. Kinderen ontwikkelen zich allemaal op een andere manier en in een ander tempo. Die gedachte staat centraal op de PJS, waar gewerkt wordt in units. De pedagogisch professionals, leerkrachten en het ondersteunend personeel vormen een hecht team en werken intensief met elkaar samen om ieder kind opvang en onderwijs te bieden die past bij de ontwikkelingsfase en ondersteuningsbehoefte.

Een derde van het team van Reflector en De Komeet deelt na afloop wat zij hebben gezien en gehoord op de PJS. Juliëtte Maat, leerkracht van groep 2/3, vond het indrukwekkend dat zij bijna geen methodes gebruiken. "En als ze dat wel doen, zijn zij kritisch over

“De kinderen mogen zelf inschatten welk niveau bij ze past en indien nodig stuurt de leerkracht bij.”

de stof en passen zij dit aan. Op die manier sluiten de lessen aan bij hoe zij het willen aanbieden. Zo zorgen ze dat de onderdelen van ieder vak regelmatig terugkomen. Dit kost wat extra tijd voor de leerkrachten, maar ze hebben wel een heel goed beeld van de ontwikkelingslijn van ieder kind, van 0 (of 4, als ze bij de kleuters starten) tot 12 jaar.” ➤

Op de PJS hebben leerkrachten hun eigen expertise (rekenen, Engels, leesonderwijs, etc.) en bereiden de lessen voor alle units voor, zodat hun collega's het alleen hoeven uit te voeren. "Op die manier zetten ze de talenten van het hele team optimaal in: het unit-onderwijs staat bij de PJS als een huis", stelt Juliëtte. "Trouwens, het gebouw is slim en tof ingericht en de tuin met waterpomp en speelkeuken zijn geweldig. Het is een klein paradijsje in Heerhugowaard."

“Op de PJS zetten ze de talenten van het team optimaal in: het unit-onderwijs staat er als een huis.”

Ook Lisanne Bačanović -Wiedenhoff, leerkracht van groep 8 en kwaliteitscoördinator bovenbouw bij Reflector, ging op bezoek bij de PJS. "De samenwerking tussen de groepen 7 en 8 vind ik fantastisch om te zien. Ze bieden Engels aan in vijf lokalen, op verschillende niveaus. Het eerste lokaal is instapniveau,

en op het hoogste niveau wordt er tijdens de instructie volledig Engels gesproken. De kinderen mogen zelf inschatten welk niveau bij ze past en indien nodig stuurt de leerkracht bij. Op deze manier werken ze ook bij rekenen en andere vakken. Het is echt een geoliede machine. Het lijkt mij heel mooi om ook op Reflector en Komeet op deze manier gebruik te maken van talenten en passies van elk teamlid. We hoeven het unit-onderwijs niet 1-op-1 over te nemen, maar we kunnen er wel ons eigen sausje overheen doen."

Marijke Schreuder, één dag per week werkzaam in groep 1/2 en kwaliteitscoördinator voorschoolse opvang en onderbouw, herkende veel in wat zij zag. "We zijn op alle kindcentra continu zoekende naar wat goed werkt, en op de PJS pionieren ze volop. Wat ik te gek vond om te zien op de PJS was het creatieve circuit. Dit zie ik bij ons ook voor me, bijvoorbeeld bij het maken van lampionnen. In het ene lokaal maak je een egel, in het andere een vis. Of kunnen ze kiezen tussen knutselen en drama/muziek. Daar liggen mogelijkheden voor De Komeet en Reflector om elkaar beter te vinden en onze talenten en passies in te zetten. Als het verlangen van het team om samen te werken er is, kunnen we die mogelijkheden zelf creëren - ondanks de losse gebouwen."

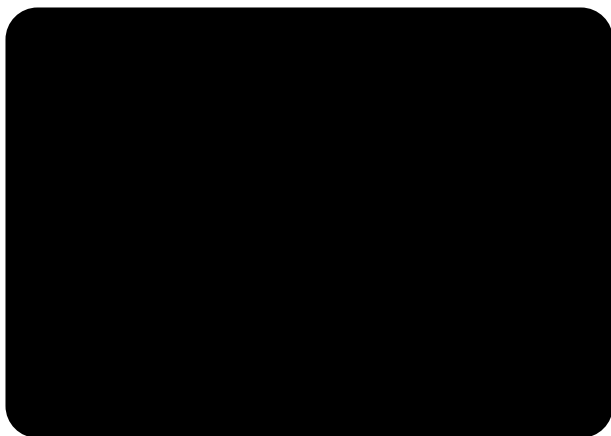

De Nieuwe Draai

‘Out of the box’ leren en spelen

Bestemming twee is De Nieuwe Draai. Een nieuw kindcentrum waar opvang en onderwijs samengesmolten zijn, verdeeld over domeinen van 0 tot 3, 3 tot 6, 6 tot 9 en 9 tot 12. Kinderen ontwikkelen zich tot zelfstandige, nieuwsgierige wereldburgers en creatieve, praktische of analytische denkers die op hun eigen manier kennis verwerven en vaardigheden opdoen.

Simone Berkhout is pedagogisch professional bij De Komeet en ging op safari bij De Nieuwe Draai. “Ons bezoek begon met een bevlogen praatje van Marianne Betjes, één van de drie directeurs.

Ze heeft ons goed uitgelegd waar het kindcentrum voor staat en hoe ze met het hele team samenwerken om dat te realiseren door ‘out of the box’ te denken. Het allermooist vond ik dat ze allemaal samen lunchen in het restaurant. Ze krijgen allemaal dezelfde lunch, dus er zijn geen verschillen in wat kinderen in hun broodtrommels hebben zitten. Alle kinderen zijn gemixt per tafel: de oudsten helpen de kleintjes. Iets anders dat ik tof vond en we bij De Komeet ook willen doen, is huisjes knutselen met foto’s van hun families erop. Dan kunnen we daar mooie gesprekken over voeren in de groep.”

Pien Schipper is leerkracht in groep 1/2 op Reflector was ook onder de indruk van De Nieuwe Draai. “Wat mij meteen opviel is hoe nieuw en mooi het is. Het gebouw is fascinerend ingedeeld, zonder afgesloten lokalen. Kinderen in een domein kunnen makkelijk naar de verschillende leerpleinen lopen en ze komen elkaar overal tegen. Vooral in de domeinen van de jongste kinderen kon je dat goed zien, daar spelen ze allemaal door elkaar én met elkaar. Dit zie ik op Reflector ook wel voor me: we kunnen de ruimtes bij onze kleutergroepen veel beter benutten. De ruimte tussen twee lokalen gebruiken we nu niet optimaal, daar kunnen we iets moois mee doen.” ➤

Campus Columbus

Portfolio's en eigenaarschap

Tot slot: een bezoek aan Campus Columbus, waar zich 'mensen zonder vrees' ontwikkelen, die samen aan de toekomst bouwen. Campus staat voor de open ruimte, Columbus voor moed en ontdekken. Het team streeft naar maatwerk voor ieder kind en gezin.

Het viel Kim Bakker, leerkracht van groep 8 op Reflector, op hoeveel eigenaarschap de kinderen hebben. "We werden zelfs door kinderen rondgeleid. Zij hadden speciale Campus-shirtjes aan en konden vertellen over de visie en manier van werken op het kindcentrum. Het was goed zichtbaar hoe de units samenwerken. Leerkrachten hebben een eigen specialisatie en houden elkaar goed op de hoogte van de ontwikkeling van kinderen per vak. Ze werken niet met rapporten, maar met portfolio's. Dat is een map met eigen werk waar zij trots op zijn, van de peuter- of kleuterleeftijd tot ze het basisonderwijs verlaten. Aan dat idee kunnen wij onze eigen draai geven zodat het aansluit bij de visie van Reflector, en het ook bij ons implementeren."

Ook Rachel Zoet, pedagogisch professional op De Komeet en onderwijsassistent op Reflector, keek haar ogen uit bij Campus Columbus. "Het is een mooi groot gebouw, waar alles heel georganiseerd oogt.

Alle stepjes en skates stonden op pallets bij de uitgang naar het speelplein, bijvoorbeeld. De kinderen die ons een rondleiding gaven, waren absoluut niet bang om iets te vertellen, dat vond ik mooi om te zien. Net als Kim vind ik de portfolio's fantastisch, daar zie ik absoluut mogelijkheden."

Neem van 14 t/m 18 sept 2026
gerust een kijkje in de keuken
van een ander kindcentrum!

Blosse Beleving

‘Even uit je eigen bubbel’

Directeuren Brigitte Wisker en Marieke Stam van Reflector en manager kinderopvang Saskia Noltén van De Komeet blikken positief terug op een leuke studiedag-safari bij drie kindcentra. “Het is geweldig om te zien hoe soepel zo’n dag verloopt en hoe enthousiast het team werd van wat ze gezien hebben. Er is heel veel inspiratie op te doen bij andere kindcentra, gewoon binnen Blosse zelf”, stelt Brigitte. “Het is heel makkelijk te organiseren.”

“Verrassend eenvoudige dingen als met het hele team buiten staan om de kinderen te verwelkomen en onze ruimtes beter en leuker inrichten, zodat het de samenwerking bevordert, zijn dingen die we in een mum van tijd kunnen doorvoeren bij ons. Wij raden het iedereen aan om tijdens een studiedag eens bij andere kindcentra op ‘safari’ te gaan. Even uit je eigen bubbel en om je heen kijken hoe anderen het doen, kan je ‘eigen’ kindcentrum alleen maar verrijken.” ●

voor ons vak

De knop om voor meer werkplezier

Blosse wil het werk zo organiseren dat professionals vanuit vertrouwen, vakmanschap en collectieve verantwoordelijkheid kunnen samenwerken. TAO helpt daarbij; lees er alles over op het Blosseveld.

Column

Duiken in de leerkuil

Het afgelopen anderhalf jaar staat mijn leven in het teken van de verkorte deeltijd pabo. Een achtbaan van lessen, stages, deadlines en vooral veel groeimomenten.

Daar ontdekte ik dat ik niet alleen in nette kleding harkpoppetjes zat te tekenen, maar kinderen in groep 1/2 ook leerde om taken af te ronden die ze niet zelf kiezen. Juist die vaardigheid is belangrijk voor hun verdere ontwikkeling.

Mijn praktijkbegeleider gooide me zonder aarzelen in het diepe. Ze gaf ruimte aan mijn ideeën en liet me ervaren wat wel en niet werkte. Dat leverde waardevolle inzichten op. Zoals die keer dat ik enthousiast met de klas takken uit het bos haalde om ze te sorteren op grootte. Educatief verantwoord, dacht ik. Tot er een hele stoet krioelende beestjes tevoorschijn kwam. Kinderen klommen op stoelen of gingen juist fanatiek op jacht. Mijn zorgvuldig bedachte lesplan verdween volledig naar de achtergrond. De les? Soms leer je meer van wat misgaat dan van wat lukt.

Van een andere begeleider leerde ik hoe belangrijk consequent reageren is op gedrag. Eenvoudig in theorie, uitdagend in de praktijk. Het vraagt om rust

en standvastigheid, juist op momenten dat emoties oplopen. Door kalm te blijven, blijft de verbinding met kinderen intact.

Momenteel heb ik een praktijkbegeleider die de groep als een geoliede machine in een circuit laat werken. Dit creëert ruimte om de dingen te doen die leren juist zo leuk maken. Zo stond ik tijdens het Eid al-Fitr met de kinderen appeltaarten te maken. Deze combinatie van organisatie en creatieve vrijheid is iets wat ik absoluut meeneem.

Van iedere praktijkbegeleider neem ik iets mee in mijn rugzak als aankomend leerkracht. Maar ik weet ook dat als ik straks zelfstandig voor de klas sta nog veel zal leren. De leerkuil is nooit echt klaar.

Pamela Hemmekam
Stagiaire zij-instroomtraject
De Vaart

Spiegel zonder filter

Vragen die schuren en confronteren—daar begint écht vakmanschap. Neem een moment om één vraag te laten bezinken—en ontdek wat die je vertelt over jouw vakmanschap.

Over jezelf en je vakmanschap

Wat doe ik routinematig, zonder nog echt na te denken of het goed is?

Waar in ben ik expert – en waar houd ik mezelf onterecht voor expert?

Welke feedback hoor ik vaker, maar doe ik nog te weinig mee?

Als iemand mijn handelen vandaag observeert: wat zou diegene dan over mijn professionaliteit concluderen?

Wanneer heb ik voor het laatst mijn eigen overtuigingen ter discussie gesteld?

Over verantwoordelijkheid en eigenaarschap

Waar wijs ik (impliciet) naar omstandigheden, terwijl ik zelf invloed heb?

Welke lastige beslissing stel ik uit – en wat kost dat anderen?

Wanneer kies ik voor gemak boven kwaliteit?

Wat laat ik liggen omdat het 'niet expliciet mijn taak' is?

Wat zou er gebeuren als iedereen zich net zo verantwoordelijk voelt als ik?

Over waarden en moreel kompas

Waar botst mijn handelen met mijn eigen waarden?

Voor wie werk ik écht: mezelf, het systeem, of degene voor wie het bedoeld is?

Wat vind ik normaal geworden, terwijl het dat eigenlijk niet zou moeten zijn?

Wanneer heb ik gezwegen terwijl ik iets had moeten zeggen?

Over leren, ontwikkelen en verandering

Wat moet ik eigenlijk afleren om beter te worden?

Waar ben ik defensief geworden in plaats van nieuwsgierig?

Over samenwerking en invloed

Wat voeg ik toe aan het team – en wat kost mijn gedrag het team?

In welke situaties maak ik het anderen onbedoeld moeilijker?

Wanneer neem ik ruimte die eigenlijk niet van mij is?

Hoe veilig voelen anderen zich om mij feedback te geven?

Wat zou mijn collega zeggen als deze vraag anoniem beantwoord mocht worden?

Welke overtuiging houdt
mijn groei tegen?

Wanneer heb ik voor het laatst
bewust iets nieuws geprobeerd
dat spannend was?

Wat vermijd ik onder
het mom van 'drukte'?

De écht pittige afsluiters

Als ik morgen zou stoppen,
wat zou er dan écht gemist
worden?

Als iedereen werkte zoals
ik, zou de organisatie daar
beter van worden?

Ben ik onderdeel van
de oplossing of van het
probleem dat ik benoem?

Wat vraagt mijn
professionele rol
nu van mij, dat ik
nog niet geef?

Wat zou ik mezelf niet durven
vragen - en waarom niet?

Judith Koel
Leerkracht groep 3/4
en kartrekker OGO

Floortje Kerkhoven
Leerkracht

Mireille ter Berg
Pedagogisch professional

Meubelmaker, chef of kermisexploitant

Bij De Ontdekkers ‘worden ze iets’ in ieder thema

Met het hele kindcentrum een festival organiseren, meedoen aan een meubelmakerswedstrijd en daarbij uitgebreide rollenspellen spelen: bij De Ontdekkers is dat heel normaal, vertellen pedagogisch professional Mireille ter Berg en leerkrachten Floortje Kerkhoven en Judith Koel.

Kindcentrum De Ontdekkers werkt volgens het Ontwikkelingsgericht Onderwijs (OGO), gebaseerd op de cultuurhistorische theorie ‘zone van de naaste ontwikkeling’ van psycholoog Lev Vygotski. “Daardoor werken we bijna niet met methodes”, trapt Judith af, die dit jaar voor groep 3/4 staat

en de kartrekker van het OGO is binnen het kindcentrum. “We maken een plan met thema’s met daarbij een verdeling van de doelen voor twee jaar en zorgen voor afwisseling voor elke combinatiegroep. Daarbij staat de vraag waar we kinderen nieuwsgierig mee maken en AAN krijgen, altijd centraal.”

“Tijdens alle thema’s hebben we vanaf groep 1/2 ook een langlopende schrijfactiviteit, waar we doelen aan koppelen voor taal en spelling”, vult Floortje aan, die de afgelopen jaren groep 3/4 draaide, en nu voor een kleutergroep staat. “Die langlopende schrijfo opdracht vanaf het begin van de basisschool is vrij uniek, dus daar zijn we trots op. We bedenken deze van tevoren, zodat ze passen bij het curriculum en de kerndoelen, maar ook bij het thema waar we aan werken.” ➤

“Tijdens het thema ‘restaurant’ hebben we elke dag gekookt, onder andere appelmoes en stampot.”

Restaurant bij de peuters

Mireille werkt bij De Ontdekkers in de opvang, op de VVE-peutergroep. “Bij de kleinsten volgen we soms het thema van groep 1/2, maar we doen soms ook ons eigen thema. Vorig schooljaar hadden wij het thema ‘wij werken in een restaurant’. Vaak begin ik in de kring met een schattenmand met spullen die te maken hebben met het thema. Daarna bouw ik het langzaam uit met een themaboek, themahoek, thematafel en activiteiten.”

“Rollenspellen zijn hierbij heel belangrijk: we wisselen bijvoorbeeld tussen ‘werken’ in het restaurant (als kok met een zelfgemaakte koksmuts op, of in de bediening) en

als klant komen eten. Ook als pedagogisch professional speel ik mee in de themahoek. Zo kan ik het spel verdiepen door er een probleem in te brengen en kinderen die op de achtergrond blijven, betrekken in het spel. Tijdens het thema ‘restaurant’ hebben we elke dag gekookt, onder andere appelmoes en stampot. Toen mochten de kinderen zelf de aardappelen stampen en het gerecht uiteraard proeven.”

Festival en kermis: organiseren en leren

“Een recent thema dat een gigantisch succes werd, was ‘Het Ontdekkersfestival’”, vertelt Judith. “Kinderen in groep 7/8 waren de projectmanagers: zij hielden het overzicht en deelden de taken uit. Groep 5/6 verzorgde het entertainment in de vorm van theater en muziek. De oudste kinderen van de BSO gingen koken, de jongsten maakten water met smaakjes en de peuters gingen als bezoekers naar het festival. De schrijfpodracht was om reclameposters te maken. De hele wijk was uitgenodigd en het werd een fantastische middag.”

Floortje bedacht daarna het thema ‘kermis’, samen met meester Sam. “We begonnen met een video waarin we samen naar de kermis gingen en wat we daar hadden beleefd. We konden het perfect koppelen aan leerdoelen voor verschillende vakken. Met de onder- en middenbouw gingen we touwtje trekken met letters en daar woorden van maken, voor rekenen vingen we eendjes met getallen erop (met de opgetelde score mocht je

“De oudste kinderen van de BSO gingen koken, de jongsten maakten water met smaakjes en de peuters gingen als bezoekers naar het festival.”

een kleine of grote prijs kiezen), we maakten prijskaartjes voor de kermiskramen en oefenden met betalen voor de kermis als bezoeker. De bovenbouw ging wat meer de diepte in en boog zich over de constructie van een achtbaan: hoe werkt het bijvoorbeeld met de aandrijving en loopings?”

Naar de bouwmarkt en meubels maken

“In elk thema ‘worden we iets’”, vertelt Judith. Voor de zomervakantie hadden we het thema ‘De meubelmakerswedstrijd’. Toen werden we meubelmakers, medewerkers en klanten in onze ‘bouwmarkt’ op de gang. Kinderen kruipen altijd in de huid van iemand

die binnen het thema past.”

“Met de onderbouw deden we (zogenaamd) mee aan een meubelmakerswedstrijd tussen kindcentra”, legt Floortje uit. “De vader van Indy, mijn duo, is aannemer en timmerman. We hebben hem ingeschakeld om de meubelmakerswedstrijd aan te kondigen, met de eisen waar elk meubel aan moest voldoen - zoals grootte, stevigheid en afwerking. We bezochten het meubelmakerscollege om te onderzoeken hoe je meubels maakt. Voor de schrijfpodracht maakten ze een omschrijving van het meubel en vertelden ze hoe het gemaakt is. Er kwam ook een ‘jury’ die de meubels en teksten beoordeelde.” ➤

“Met de onder- en middenbouw gingen we naar een bouwmarkt, en uiteindelijk hebben we zelf een bouwmarkt geopend in de gang. Compleet met gereedschap, bouwmaterialen en een kassa. Ook de rekendoelen komen dus betekenisvol aan bod. Qua taal gingen we onder andere aan de slag met de ou-klank via liedjes en teksten en maakten we een bouwtekening met beschrijving van de stappen.”

Bruisend en betrokken

“Door deze manier van werken bruist het bij De Ontdekkers”, stelt Judith. “We zijn een ondernemend en enthousiast team van pedagogisch professionals en leerkrachten en dat brengen we over op de kinderen. Als we ergens op bezoek zijn tijdens een uitje, horen we vaak terug dat de kinderen zulke goede vragen stellen. Dat is precies het doel van OGO: nieuwsgierig en onderzoekend zijn en dingen doen.” “De ouderbetrokkenheid is ook ontzettend hoog”, vult Floortje aan. “Familieleden van de kinderen helpen met de voorbereidingen, nemen spullen mee en gaan graag mee als we uitjes hebben. Het voelt echt als een samenwerking, als wij.”

Doelgericht ontwikkelen zonder methodes

Voor het bijhouden van de ontwikkeling van alle kinderen gebruikt het team van De Ontdekkers het digitale leerlingvolgsysteem HOREB (Handelingsgericht Observeren, Registreren en Evalueren van Basisontwikkeling). “Voorafgaand aan ieder thema maken we een plan en leggen we voor iedere groep de leerdoelen binnen het thema vast”, vertelt Judith. “En in HOREB houden we van ieder kind de ontwikkeling bij.” “Omdat het thema-onderwijs zo betekenisvol is, blijven zowel de kinderen als het team altijd gemotiveerd”, vult Floortje aan. “We starten de ochtend niet met ‘pak je werkboek erbij, we gaan spelling doen’, maar met een leuke tekst in het thema waarmee de kinderen de leerdoelen halen.” Mireille vindt het eigenaarschap van de kinderen mooi om te zien. “Doordat opvang en onderwijs naadloos in elkaar overlopen, komen de oudste kinderen regelmatig voorlezen of muziek maken bij de jongste groepen. Een keer in de 6 tot 8 weken hebben we Ontdekkersochtend, dan mogen

“Als ik zie dat de kinderen het helemaal omarmen en alles leuk vinden, is dat voor mij vakmanschap.”

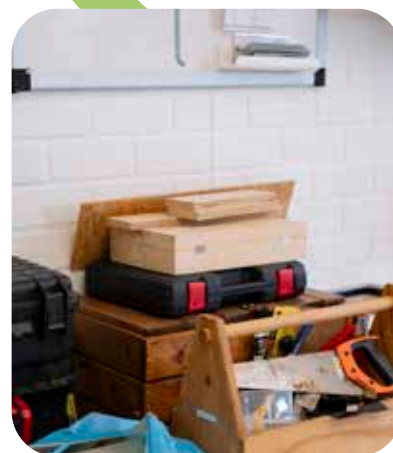
peuters en alle broertjes en zusjes komen spelen. De bovenbouw begeleidt dat: zij krijgen allemaal een jonger kind onder hun hoede en dat gaat altijd hartstikke goed.”

Trots op het vak(manschap)

Ontwikkelingsgericht(e) opvang en onderwijs vraagt logischerwijs een andere aanpak van een team op een kindcentrum dan wanneer er voor elk vak lesmethodes gebruikt en gevolgd worden. “We moeten zelf altijd nieuwsgierig en creatief blijven, net als de kinderen”, vertelt Mireille. “Als je er even niet uitkomt,

zijn er gelukkig genoeg collega’s om mee te sparren en activiteiten om samen te organiseren. Voor mij is vakmanschap als ik het hele thema en de VVE-doelen goed heb opgeschreven in HOREB, zodat mijn collega’s en ik het thema sterk kunnen neerzetten. Als ik zie dat de kinderen het helemaal omarmen en alles leuk vinden, is dat voor mij vakmanschap.”

“Als team moeten we zorgen dat alles wat we doen in HOREB komt te staan: het plan voor ieder thema per groep, een planning, een log-

boek van de doelen en vorderingen per kind en de uitwerking van de schrijfpodracht”, vervolgt Judith. “Dit kost tijd, maar we worden er steeds beter in en het werkt goed.”

“Mijn vakmanschap voel ik als ik thuiskom na een dag werken en ik trots ben op de kinderen, mezelf en de dingen die we hebben gedaan”, grijnst Floortje. “In het bouwthema hadden we foto’s gemaakt van gereedschap en daar stempelden de kinderen de namen onder. Toen ik vroeg aan een jongen wat hij geschreven had, zei hij: ‘Nou, letters!’. Dus ik vroeg door, naar wat er stond. ‘Nijptang, juf. Je kunt toch lezen?’ Dat was een schitterend moment. Als ik zie hoe de kinderen de hele dag werken aan hun leerdoelen binnen een thema en daar razend enthousiast over zijn, ben ik ook blij. Dat is waarom ik leerkracht ben.” ●

Blos cast

Onze eigen podcast met elke maand een gesprek met één of meerdere collega's over onderwerpen die raken aan onze missie en de actualiteit.

Onlangs verschenen:

Gebarentaal met peuters

Marianne (De Zonnewijzer) en Sjoukje (De Paperclip)

Binnenkort online:

De kweekvijver

Ilse (Het Klimduin) en Marjolein (Sint Jan)

Luister 'm hier!

Heb jij een onderwerp dat je graag zou willen bespreken in de Bloscast of waarover je zou willen horen? Laat het weten via redactie@blosse.nl!

Column

Wie bepaalt wat wij onderwijzen?

In elk klaslokaal liggen ze: de schoolmethodes. Duur, dichtgetimmerd en voortgekomen uit een markt waarin een handjevol commerciële uitgeverijen het speelveld bepaalt. Zij beslissen welke inhoud we aanbieden, hoe vaak die verandert en tegen welke prijs. Leerkrachten voeren uit en worden zelden gevraagd om mee te denken. Dat is niet alleen opmerkelijk, het is problematisch. Want onderwijs vraagt om vakmanschap, niet om volgzaamheid.

Als directeur van een kindcentrum zie ik jaarlijks welke bedragen wij betalen aan methodes en licenties. Bedragen die bijna vanzelfsprekend zijn geworden. Tegelijkertijd zie ik mijn collega's veel tijd besteden aan het analyseren van hiaten, omdat methodes niet volledig aansluiten op de SLO-doelen. Dat werk doen we er 'even bij'. De methode blijkt geen fundament, maar een IKEA-pakket waarin een aantal schroeven ontbreekt.

De gevolgen zien we inmiddels terug. De achteruitgang in het rekenonderwijs is geen abstract landelijk probleem, maar zichtbaar in onze scholen. En toch blijven we vasthouden aan systemen die onvoldoende onderbouwen waarom bepaalde keuzes worden gemaakt.

We praten veel over professionele ruimte, maar leveren die in zodra een methode leidend wordt.

Dat is een ongemakkelijke waarheid. Laat ik duidelijk zijn: commerciële uitgevers zijn niet de kern van het probleem, maar het zijn wel bedrijven met een verdienmodel. Dat model stuurt op vernieuwing, binding en afhankelijkheid, niet per se op bewezen kwaliteit. De leerkracht wordt gebruiker van de methode, geen eigenaar. En dat staat wat mij betreft haaks op wat vakmanschap vraagt.

Juist daarom onderschrijf ik de insteek van NEON*, de nieuwe coöperatieve educatieve uitgeverij waar Blossie als pionier bij is aangesloten. Zij geven het heft terug in handen van onderwijsprofessionals. Transparant over keuzes, gebaseerd op inhoud en gericht op duurzame kwaliteit. Dit is geen romantisch idealisme, dit is professioneel vakmanschap.

Als we het rekenonderwijs, en het onderwijs als geheel, serieus willen verbeteren, moeten we durven loskomen van vanzelfsprekendheden. Vakmanschap vraagt om regie. En die begint bij onszelf!

Anne-roos Mulder-Dijkstra
Directeur
De Brug
[*www.neon.nl](http://www.neon.nl)

Op verkenning

In dit thema lees je over drie vernieuwende aanpakken in de praktijk: de peuter-kleuter samenwerking, de overgang van primair onderwijs naar voortgezet onderwijs en de inzet van sportprofessionals.

Bij Blossie proberen we ideeën uit in de praktijk en bij succes nemen we ze op in de dagelijkse routine op de locatie. Niet alles lukt; leren van wat niet werkt hoort bij vakmanschap en is essentieel voor groei.

Hoe ‘landen’ peuters zo zacht mogelijk in de kleuterklas? Daar is het team op De Boomladder dagelijks mee bezig.

“Eén van de activiteiten die wij organiseren, is dat peuters die eraan toe zijn als experiment alvast een kijkje mogen nemen: we gaan regelmatig ‘op visite’ bij de kleuters”, vertelt Christel Schot-Slinger, leerkracht van een kleutergroep en pedagogisch coach.

Christels collega Jessica Hand is manager kinderopvang. “We willen de knip wegnemen en de drempel voor doorstroming verlagen”, legt Jessica uit. “Als een peuter 3 jaar en 10 maanden is, mag hij of zij af en toe mee naar de kleuters. We moeten een stukje door het gebouw wandelen, dus het is prettig dat ze dat gaan herkennen. Van ouders horen we dat dit spanning wegneemt en het enthousiasme over de overstap

naar de kleutergroep groeit. Ook voor ouders is de doorstroming daardoor makkelijker.

Win-win!” Er gebeuren hartverwarmende dingen tijdens de bezoeken. “Kleuters bekommeren zich om de peuters en nemen ze mee in activiteiten in de klas”, vertelt Christel. “Het is iets heel normaal geworden en dat is prachtig om te zien.” Ze merkt dat sommige peuters al vroeg toe zijn aan de volgende stap. “Bij de peuters liet een jongen gedrag zien dat niet prettig was voor de groep, maar al gauw bleek dat hij gewoon hunkerde naar meer uitdaging.”

“Een andere peuter van 3,5 jaar oud wilde ook dolgraag mee om te wennen bij de kleuters”, vult Jessica aan. “Qua leeftijd is dat eigenlijk nog net te vroeg, maar als uitzondering mocht het, om te zien wat het met hem zou doen. Hij vond het fantastisch en zegt nu: ‘ik mag bijna naar de kleuters, maar ik moet nog even wachten tot ik 4 ben.’”

Jaike Berkhout - Loraine Mulder

Werkgroep laat PO
en VO samenwerken
om de knip te verzachten.

“Alvast snuffelen aan
het voortgezet
onderwijs.”

Een zachte landing voor kinderen in het voortgezet onderwijs, dat is iets waar Jaike Berkhout en Loraine Mulder naar eigen zeggen van dromen.

“Dit schooljaar gaan we onderzoeken hoe we de knip tussen PO en VO kunnen verzachten”, trapt Loraine af. Loraine staat voor Unit F (groep 8) en Jaike draait een kleutergroep, beiden bij Campus Columbus. Jaike is vanuit haar master onderwijsvernieuwing aangehaakt bij het PO-VO project. “We hebben een samenwerking tussen Pontis (het Trinitas College in Heerhugowaard en Regius College in Schagen) en meerdere basis-scholen van Blossse”, vertelt Loraine. “In een werkgroep broeden we nu op een tof plan.” “Het ultieme doel van een doorgaande lijn van PO naar VO is een stip aan de horizon”, vervolgt Jaike. “Toch gaan we experimenteren met wat wél al kan: een workshop-week

waarin kinderen van PO en VO gastlessen krijgen en samenwerken aan proefjes en projecten. PO-kinderen mogen alvast snuffelen aan het voortgezet onderwijs en vakken die aansluiten bij hun interesses en talenten.”

Een tweede ideaalbeeld is het laten verdwijnen van ‘hoog’ en ‘laag’ als het over VO gaat, vertelt Loraine: “Het is soms confronterend voor een kind als hij naar het VMBO moet (want de maatschappij noemt dat ‘laag’) als een vriendje naar het VWO gaat. Dat zie ik gebeuren in mijn groep.”

“Uiteindelijk gaat het erom dat je doet waar je blij van wordt”, stelt Jaike. “Wat maakt het uit dat je niet op het VWO zit als je liever praktisch bezig bent? Het overkoepelende doel van dit experiment is dat kinderen zelf gaan inzien waar zij naartoe willen en daar trots op zijn.”

Hoe los je een tekort aan vakleerkrachten bewegingsonderwijs op?

Bart Kwantes, vakleerkracht bij Campus Columbus, zag mogelijkheden bij studenten van het CIOS. “Lang niet iedereen studeert daarna verder aan de ALO. Dat zette mij aan het denken. Wat als Blossie intern een paar talenten van CIOS verder opleidt?”

En zo geschiedde. Mitch Ossendorp is één van hen. “De begeleiding van Bart was super vanaf het begin”, vertelt hij. “We kregen alle vrijheid om onszelf te ontwikkelen. Toen we bij het papierwerk aankwamen, werd het ingewikkeld. Uiteindelijk werkte ik 80 procent van mijn uren in het onderwijs onder een contract van de CAO kinderopvang, omdat ik het papiertje nog niet had.” “Daardoor liepen de rechten en plichten niet synchroon”, vervolgt Bart. “Dat was een uitdaging, want het werkt

het beste als de CAO passend is bij het werk dat je doet.”

Inmiddels hebben vier van de zes instromers hun bevoegdheid gehaald.

Ook Mitch is dat gelukt. “Daar ben ik blij mee.

Ik werk nu bij Lourdes en Het Kleurenorkest. Helaas is er nu maar drie dagen werk voor mij binnen Blossie, dat vind ik jammer.” Al met al kijkt initiatiefnemer Bart positief terug op het experiment. “Het verliep met horten en stoten, maar ik ben blij dat we ‘gewoon’ begonnen zijn. We wisten van tevoren niet hoeveel uitzoekwerk de CAO’s met zich mee zouden brengen. Maar we zijn in het diepe gesprongen en dat heeft Blossie meerdere getalenteerde vakleerkrachten opgeleverd.” “Nu nog meer werkdagen”, grijnst Mitch. “Het experiment is geslaagd, maar ik heb er een dubbel gevoel bij omdat ik minder kan werken dan ik zou willen. Hopelijk verandert dat binnenkort.”

Durf te stralen in je vakmanschap

Vakmanschap ontstaat niet vanzelf — het groeit waar mensen ruimte krijgen om te leren en te proberen.

Ze vormen - in de teams Kwaliteit en HRM - de brug tussen wet- en regelgeving en alle professionals binnen Blosse: Eva Arents, beleidsadviseur op de afdeling Kwaliteit en opleidingscoördinator Renate Damen vertellen waar zij momenteel aan werken en delen hun visie op vakmanschap.

Eva's functie binnen Blosse is op zijn zachtst gezegd veelzijdig. Ze begeleidt kindcentra als adviseur, is de bedenker van de werkwijze in de labs (waar er inmiddels vier van zijn) en houdt zich bezig met diverse projecten. "Op dit moment zoom ik onder andere in op digitale geletterdheid en burgerschap. De opdracht voor burgerschap en de verwachtingen van de overheid waren aanvankelijk niet direct duidelijk, vooral omdat de verantwoordelijkheid voor implementatie bij de kindcentra zelf ligt. Er zijn drie kerndoelen geformuleerd en dat moet actief aangeboden worden op kindcentra. Onze afdeling helpt kindcentra om die kerndoelen te vertalen naar hun beleidsplan."

Ook Renate buigt zich in haar rol over interessante zaken binnen Blosse. "Zo ben ik verantwoordelijk voor het aanbod op KlasMastr, het platform waarop alle trainingen en opleidingen te vinden zijn. Elk jaar vraag ik uit bij kindcentra welke thema's er spelen,

op welk vlak er behoefte is aan uitdaging en waar juist meer ondersteuning nodig is. Als een collega graag een bepaalde cursus of opleiding wil doen, onderzoek ik of er binnen Blosse genoeg animo is om een groep bij elkaar te krijgen. Zo zijn we vorig schooljaar gestart met scholing voor assistent-managers in de opvang. Daar doen meerdere Blosse-collega's nu een opleiding voor op HBO-niveau. We hebben inmiddels ook meerdere cursisten in een directeurenopleiding en auditopleiding. Als collega's interesse hebben om een cursus of opleiding te doen, kunnen zij contact met ons opnemen. Wij informeren hen graag over de mogelijkheden." >

Er liggen plannen voor de afdelingen Kwaliteit en HRM (daar valt Opleiden ook onder) om de samenwerking nog beter te stroomlijnen voor de toekomst. “We stemmen jaarplannen op elkaar af en zorgen op die manier dat cursussen en dergelijke direct beschikbaar zijn op het moment dat er vraag naar komt”, vertelt Eva. “Precies, we denken vooruit en proberen te voorspellen waar professionals de komende schooljaren behoefte aan hebben en het aanbod daarop proactief afstemmen”, aldus Renate.

“Anderen ondersteunen in hun vakmanschap, is in feite ons vak.”

Vijf aspecten van vakmanschap

Zowel Eva als Renate dragen indirect bij aan het vakmanschap van iedereen binnen Blosse. Maar hoe kijken we daar met zijn allen naar? In de allereerste Bloscast mocht Renate hier bestuurder Jeanette de Jong over interviewen. “Ze haalde in die aflevering het boekje ‘Beter presteren op school’ aan, van Paul Delnooz. Daarin staan vier principes van vakmanschap in opvang en onderwijs omschreven, en Blosse heeft er een vijfde aan toegevoegd.”

Dit zijn ze (vrij geïnterpreteerd, in Blosse-stijl):

1. Diagnostisch vermogen. Dit betekent dat je een contextbewuste, reflectieve professional, bent, die het eigen handelen onder de loep neemt en bijstuurt waar nodig. Je bent op de hoogte van de nieuwe kerndoelen en hebt daarmee de basisvaardigheden waarmee je een curriculum kunt designen.
2. Vak kennis paraat. Over pedagogiek en didactiek. Je verdiepen in de ontwikkeling van kinderen is essentieel.
3. Empathie en creativiteit. Meeleven met kinderen en collega's en je in ze kunnen verplaatsen is belangrijk.

Daarnaast: creatief zijn in het voorbereiden van lessen; omdenken en flexibel schakelen bij onverwachte gebeurtenissen.

4. Kennis van het eisenpakket. Opvang en onderwijs zijn gebouwd op een wettelijk fundament. Op de hoogte zijn van het curriculum en de (vernieuwde) kerndoelen hoort erbij.

5. Ondernemerschap. Dit vijfde punt heeft Blosse zelf toegevoegd. Ideeën met elkaar delen, dingen proberen en zoeken naar wat wél kan, wordt van harte aangemoedigd. Ga het maar doen, *fouten maken moed*.

“Vakmanschap is een groot begrip en het is overal te vinden. Het is niet alleen een training of opleiding volgen, het is ook een gesprek voeren, een podcast luisteren of een boek lezen. Overal om ons heen is iets te leren, zolang je je ervoor openstelt”, vervolgt Renate. “In ieder geval is vakmanschap altijd in beweging, en jezelf blijven ontwikkelen is wat mij betreft een voorwaarde om je vakmanschap te omarmen. Daar is wel een cultuur van vertrouwen voor nodig binnen ieder kindcentrum en Blosse als geheel. Want als je je veilig voelt, kun je groeien. Dat geldt voor kinderen, maar net zo goed voor professionals. En trouwens, ik vind dat collega's over het algemeen veel te bescheiden zijn over hun vakmanschap. Dus, ik maak meteen even van de gelegenheid gebruik om een oproep te doen aan iedere Blosse-professional die dit leest: durf te stralen!”

Passie in de labs

“Onze afdelingen zijn continu bezig met het faciliteren van manieren om je binnen Blosse te ontwikkelen in je vakmanschap. Anderen ondersteunen in hun vakmanschap, is in feite ons vak”, vult Eva aan. “Goede voorbeelden daarvan zien we in de labs. We zijn begonnen met het Rekenlab en al snel daarna volgden het Taallab, Babylab en HB-lab.

“Als je interesse hebt om een cursus of opleiding te doen, informeren wij je graag over de mogelijkheden.”

De labs gaan over ervaringen en ideeën met elkaar delen, nieuwe kennis opdoen bij elkaar en bij experts (door middel van lezingen en workshops) en durven laten zien wat je doet op jouw locatie. Het is fantastisch om te zien hoe gepassioneerd iedereen in de labs is over dat onderdeel van hun vak. Heb je interesse in een van de labs? Sluit je aan! In Blossy nummer 3 kun je er trouwens ook meer over lezen.”

TAO omarmen: professionals aan zet

“Het is inmiddels niemand meer ontgaan denk ik: we gaan binnen Blossie aan de slag met TAO (teamgecentreerde arbeidsorganisatie)”, vervolgt Eva. Met TAO leggen we verantwoordelijkheid bewust dichterbij de professionals. Zij weten het beste wat nodig is in de praktijk. Dat versterkt het vakmanschap in de teams én de kwaliteit van opvang en onderwijs.”

“Binnen Blossie ben je zelf aan zet”, vult Renate aan. “Ga samen op onderzoek uit wat je nodig hebt en benader ons voor het aanbod op het gebied van opleidingen, cursussen of workshops, zodat je de juiste stappen kunt zetten. En wij weten inmiddels: als de intrinsieke motivatie er is om nieuwe dingen te leren en proberen, slaagt het eigenlijk altijd.” ●

Lees
en luister
‘m hier!

Artikel
Werken in labs

Broadcast
Vakmanschap

Een greep uit de inspiratiekalender 2026 - 2027

29

september

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Als alle breinen leren
- door Saskia Schepers

15

februari

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Maak samen je eigen onderwijs
- door Frank Cornelisse

28

oktober

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Boemerangbeleid
- door Sharon Stellaard

22

maart

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Jij maakt het verschil
- door Bart Heling

24

november

Lezing 19.30 - 21.00 uur
Ontwikkeling van kinderen
- door Hanneke Poot

21

april

Lezing 19.30 - 21.00 uur
**Vertrouwen geven: loslaten
of anders vasthouden?**
- door Mique van Gorp

Lezing bijwonen?
Kijk op [Blosseveld](#) voor meer
info en om je aan te melden.

Doorlopend: elke maand een kamp-
vuorgesprek met een afvaardiging van
locaties en het College van Bestuur.

Zet ook in je agenda:

- **Blosse Beleving**
15 september 2026
Wil jij ontdekken of werken in de opvang of onderwijs (op een andere locatie) iets voor jou kan zijn? Kom langs op onze Blosse Beleving!
- **12e Landelijke IKC-dag**
9 oktober 2026
Als je breder kijkt, zie je meer
- **Groet en ontmoet**
22 september 2026
Bijeenkomst voor nieuwe collega's
- **Dag van de Blosse professional**
24 september 2026
- **Boerenkoolloop**
Zondag 1 november 2026
- **Kids Expeditie 2026 - 2027**
29 september 2026, 14 januari, 13 april en 8 juni 2027

Doorstroomtoets versus vakmanschap

Op kindcentrum De Kerkuil in Limmen hebben we vertrouwen in elkaars vakmanschap en de motivatie om te blijven leren en samen te ontwikkelen. Zo ook in de manier waarop we het beste willen voor de kinderen: we volgen ze, kijken wat ze nodig hebben en helpen ze verder. Soms is een toets daarbij helpend, maar meestal niet; het voelt toch vaak als een afrekening op fouten.

En toch is dat de manier waarop - aan het einde van hun tijd bij ons - het leren wordt gecontroleerd. Of eigenlijk: een klein deel daarvan. Want alles wat niet meetbaar is, valt buiten beeld. Dus blijven er twee vakgebieden over: taal en rekenen.

“Soms is een toets helpend, maar meestal niet; het voelt toch vaak als een afrekening op fouten”

Er zijn mensen die dat de essentie van onderwijs noemen. De basis. Daar moet de meeste tijd naartoe, vinden zij. Gelukkig zien steeds meer mensen hoe smal dat is. Iedereen die voor een groep staat, weet dat leren veel breder is. Leren hoe je je verhoudt tot jezelf, tot een ander, tot de maatschappij. Dat is onze pedagogische opdracht. Dat voel je, zeker als je al jaren met kinderen werkt, je ontwikkelt en reflecteert met collega's.

En juist dan, na al die jaren van begeleiden en stimuleren, dragen we kinderen over aan het voortgezet onderwijs. En precies op dat moment volgt controle. Bewijslast. De doorstroomtoets moet

worden afgenomen. Prestatiedrang komt boven-drijven. Niet “passend”, maar “hoog” wordt belangrijk. Alsof een score iets zegt over het kind, over de toekomst, over ons vakmanschap. Kan dat? Nee. Gebeurt het? Ja. In Nederland kiezen we ervoor om kinderen op hun twaalfde te verdelen over schoolsoorten die het voortgezet onderwijs aanbiedt. Is dat een goed moment? Natuurlijk niet. Maar zolang dat zo is, blijft de vraag: laten we dat oordeel over aan een toets, of aan de professionals die het kind echt kennen?

Helga Dol
Directeur onderwijs
De Kerkuil

Vraag het de Blosseraad

Rondvraag

Vraag:

In de maandelijkse update van de Blosseraad lees ik dat jullie overleg voeren met de vakbonden. Heet dat niet een DGO? Waarom doen jullie dat? Blossie gaat toch niet reorganiseren? Moet ik me zorgen maken?

Antwoord:

Het klopt dat we ongeveer één keer per jaar DGO voeren met de vakbonden. DGO staat voor Decentraal Georganiseerd Overleg. In dit overleg gaan werkgever en vakbonden met elkaar in gesprek op stichtingsniveau. Arbeidsvoorwaarden, werktijden, beleid en – waar nodig – reorganisaties; alle randvoorwaarden om ons werk goed te kunnen doen worden in een open en ontspannen setting besproken.

Wat deze bijeenkomst wel bijzonder maakt, is dat voor het eerst de vakbonden van zowel onderwijs als opvang samen aan tafel zitten; vertegenwoordigers van onder andere FNV, CNV, AVS, FVOV en AOB, samen met het CvB en wij als Blosseraad. Voor ons voelt dat als een goede stap: samen in gesprek, met oog voor elkaars perspectief en professionaliteit.

Tijdens het DGO spreken we dus ook over mobiliteitsbeleid. En ja, misschien denk je: er is toch geen reorganisatie? Precies; en daarom vinden wij dit zo belangrijk. Door nu al duidelijke afspraken te

maken, zorgen we voor rust en duidelijkheid als er in de toekomst wél iets verandert. Dat is zorgvuldig personeelsbeleid en zorgt dat jullie je vak goed kunnen blijven uitoefenen.

Voor ons als Blosseraad laat dit DGO zien dat vakbekwaamheid verder gaat dan alleen het dagelijkse werk. Het zit óók in vooruitdenken, samen afspraken maken en verantwoordelijkheid nemen voor elkaar.

Daar blijven wij ons graag voor inzetten. Meer weten? Je bent altijd welkom een keer een vergadering bij te wonen. Kijk op www.blosse.nl/organisatie/blosseraad

Miriam Vieveen, Roel Bleijswijk, Dick Bulthuis, Marcella Himmelreich en Miranda Seton
Dagelijks bestuur Blosseraad

** In de Blosseraad zijn de Gemeenschappelijke Medezeggenschapsraad, de Ondernemingsraad en Centrale Cliëntenraad vertegenwoordigd.*

Toeziethouden op vakmanschap, kan dat wel?

Hoe dragen we ons vak zo goed mogelijk uit én werken we samen als echte teammedewerkers? Bij Blosse geloven we dat dit mogelijk is wanneer iedereen – van medewerkers in opvang en onderwijs tot ondersteunende diensten, bestuur en toezicht – vanuit gelijkwaardigheid samenwerkt. Iedere laag binnen Blosse heeft daarin een eigen verantwoordelijkheid en beslissingsruimte, passend bij de bedoeling van onze organisatie: wie het weet, mag het zeggen.

De ontwikkeling van medewerkers staat daarbij centraal. Door ruimte te geven aan professionalisering groeit niet alleen het vakmanschap, maar ook het leef- en werkplezier.

Misschien vraag je je af wat de Raad van Toezicht hiermee te maken heeft. Natuurlijk heeft de raad een toezichthoudende rol en duidelijke verantwoordelijkheden. Tegelijkertijd kunnen wij onze taak alleen goed uitvoeren wanneer wij onszelf niet zien als een toezichthouder boven de organisatie, maar als onderdeel van Blosse.

Bij Blosse zijn medewerkers geen uitvoerders van beleid dat van bovenaf wordt opgelegd. Kwaliteit groeit juist wanneer medewerkers eigenaarschap ervaren en vanuit verbinding samenwerken. Daarom kiest Blosse

voor horizontale samenwerking en gedeeld leiderschap. Binnen de TAO (Teamgecentreerde Arbeidsorganisatie) staat dit centraal. Vakmanschap ontwikkelt zich niet door verticale aansturing, maar door samenwerking, vertrouwen en positief contact met collega's.

Ook binnen de Raad van Toezicht en in relatie tot het College van Bestuur werken wij vanuit deze principes samen. Als team van professionele toezichthouders met verschillende achtergronden voeren wij gelijkwaardige gesprekken met het CvB, Blosseraad en kernteamleden, met respect voor ieders rol en verantwoordelijkheid.

Door ons eigen vakmanschap te verbinden met dat van collega's groeien we samen als professionals en versterken we Blosse als organisatie. Frappant is dat de kernwaarden die jaren geleden zijn ontwikkeld nog altijd naadloos aansluiten bij de TAO. Door vooruitstrevend te zijn en in vertrouwen te groeien naar eigenaarschap – vakmanschap – versterkt Blosse de gemeenschapszin binnen een duidelijke organisatie. Zo bouwen we iedere dag verder aan een Blosse waarin vakmanschap zichtbaar, voelbaar en verbindend is.

Namens de Raad van Toezicht
Johanne Hendriks, voorzitter

Colofon

Blosse

Wij inspireren kinderen om tot brede ontwikkeling te komen - als mens, in verbinding met anderen en de wereld. Blosse ondersteunt hen door middel van het bijbrengen van kennis en vaardigheden.

Onze 1.300 professionals zetten zich dagelijks in voor deze 10.000 kinderen van 0 tot 13 jaar op 30 locaties binnen een straal van 20 kilometer rondom Heerhugowaard. Zij worden daarbij ondersteund door de diensten van het servicebureau.

Redactie

Brigitte Wisker

Mieke Dorrestein

Jeanette de Jong

Remco Prast

Bart Verbiest

Annette van Assem

Teksten

Robin Pusch, Robin Tikt

Fotografie

Nina van Vliet

Fotografie Dominique Sluijsmans

Jens Mollevanger

Beslisboom

Katinka Polderman

Vormgeving en opmaak

Raadhuis.com

Druk

SpringerUit drukwerk

Verspreiding

PostNL

Oplage

2.000

De omslag is gedrukt op 250 grams Premium Offset
Binnenwerk 120 grams Soporset Premium Offset FSC
Gecertificeerd papier uit verantwoord beheerde bossen.

Lees meer over de strategie van
Blosse op het Blosseveld.

Reageren op deze Blossy?

Mail naar redactie@blosse.nl

Blosse

Postbus 271

1700 AG Heerhugowaard

Bezoekadres servicebureau

W.M Dudokweg 47

1703 DA Heerhugowaard

T 072 - 56 60 200

blosse.nl

werkenbijblosse.nl

Aan de voet van een nieuwe wereld

Blossy gelezen?

Geef 'm een tweede leven!

Deel jouw creatieve 'Blossy-plek'!

Maak een foto van de plek waar jij je
Blossy achterlaat en deel 'm op Teams
of de socials met #BlossyOpReis.

Wie weet zie je jouw exemplaar terug
op een onverwachte plek!

Want goede inspiratie...
die geef je door.

Volg ons op

Blosse